

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 87 състав, в публично заседание на 16.10.2025 г. в следния състав:

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **8401** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 84, ал.2, вр. с чл.76б, ал.1, т.2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), вр. с чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК). Образувано е по жалба на М. А. Х., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] в [населено място], обл. Д. А., С., пълнолетен, гражданин на С. срещу решение № 35-ОК/ 08.07.2025г. издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ- МС), с което, на основание чл.76б, ал.1, т. 2 от ЗУБ последващата му молба с рег. № УП 23732 от 19.06.2025г. на ДАБ-МС не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила.

В жалбата се твърди, че атакуваното решение е незаконосъобразно поради съществени нарушения на административно-производствените правила и неправилно приложение на закона. Жалбоподателят счита, че административният орган не е изяснил фактите от значение за спора и необосновано не е възприел фактите, относими към личното му положение и държавата му на произход. Излага съображения, че остър племенен канфликт е причината за невъзможността му да се върне там поради изложени в молбата му за последващ статут обстоятелства. Счита, че решението е издадено извън законоустановения срок и моли същото да бъде отменено със законните последици от това. В съдебно заседание се явява лично и чрез адв. Ш..

Ответникът, интервюиращ орган на ДАБ при МС, чрез процесуалния си представител Й. П., са явява в съдебно заседание на 18.09.2025г. за следващото заседание не се явява и не се представлява, не представя по делото становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура редовно призована са явява в съдебно заседание на 18.09.2025г. за следващото заседание не се явява и не се представлява, не представя по делото заключение.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, ведно с доводите на страните, съгласно чл. 235, ал.2 ГПК във вр. с чл. 144, ал.1 АПК, от фактическа страна установи:

За първи път молителят е поискал закрила с молба с вх. № ОК-13-1848 от 19.09.2024 г. на Регистрационно - приемателен център - [населено място] (РПЦ - [населено място]). Личните данни на чужденеца, снети по тази молба са както следва: М. (собствено име) А. (фамилно име) Х. (бащино име), от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място], обл. Д. А., С., гражданин на С., арабин по народност, вероизповедание: мюсюлманин-сунит, семейно положение - женен, ЛНЧ [ЕГН]. В изпълнение на задълженията по чл.58, ал.10 ЗУБ, административният орган е изискал писмено становище от ДАНС. В писмо приложено към административната преписка с рег. № 18649 / 01.11.2024г. Държавна агенция „Национална сигурност“ (ДАНС), уведомява, че към онзи момент не възразява на лицето М. А. Х. да бъде предоставена закрила в Р България. С Решение № 12037 от 19.11.2024 г. на председателя на ДАБ-МС, на молителя е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут. Индивидуалният административен акт е обжалван от чужденеца, като с определение № 10914/28.03.2025г. по адм. дело № 12236/2024г. на АССГ жалбата е оставена без разглеждане поради неотстранени нередовности по нея а производството по делото е прекратено. Определението е влязло в сила на 24.04.2025г.

Сирийският гражданин е подал молба с рег. № УП 23732 от 19.06.2025г. до председателя на ДАБ – МС с искане за закрила, която се явява последваща по смисъла на § 1, т. 6 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ. Чуждият гражданин мотивира молбата си за международна закрила с общата ситуация на несигурност в страната си и лошите условия за живот там. Посочил е, че е роден и живял в [населено място], област Д. А., С., а за последно в страната си е живял в [населено място], област Д. А.. По думите му условията за живот в област Д. А. са много трудни, а ако се премести на друго място в С. под контрола на режима може да го мобилизират. Като обстоятелства за търсената от него закрила посочва, че в С. е получавал заплахи и върху него е упражнявано насилие и е имал проблеми с етническата си и религиозна принадлежност. Посочва, че за него съществува опасност при завръщането му в С. да бъде присъединен към кюрдските въоръжени сили, защото по отношение на него вече е имало един направен опит от тяхно лице, придружен със заплахи и изнудване. В молбата твърди, че нямал възможност да докаже това освен, чрез свидетелски показания, а срещу него е имало дори тежки посегателства от групировки, които не се свързани с властта и бил изложен на посегателства особено от кюрдите. Мотивира последващата си молба със страх от посегателства и посочва наличие на обстоятелства от значение за личното му положение на лице, търсещо закрила в контекста на актуалната обстановка в държавата му на произход С., които не са обсъждани до този момент от ДАБ-МС, тъй като в предходната си молба не е споменавал, че е бил обект на репресия под страх, че всичко което кажел ще се използва срещу него.

С обжалваното в настоящото производство решение, последващата молба не е допусната до производство по международна закрила. За да постанови решението си,

интервюиращият орган е счел, че в посочените от молителя мотиви, не се открива наличието на нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, отговарящи на изискванията за допустимост на последваща молба за международна закрила. Приел е, че в предходно производство е установено, че по отношение на молителя не са налице основателни причини, поради които да му бъде предоставена международна закрила. Констатирал е, че се наблюдава ясно изразено противоречие между заявленията на кандидата по време на неговото производство в ДАБ- МС и тези отразени в последващата молба. Органът е направил проверка и е установил, че още по време на регистрацията в РПЦ С. на 19.09.2024г. сирийският гражданин е бил информиран на разбираем за него език в присъствието на преводач, за процедурата, която следва и за неговите права и задължения, като в хода на предишното производство е бил запознат с правото му да предостави доказателства, като е имал достатъчно време за това. Самият кандидат е бил запознат със задължението си да представя вярна информация и е бил наясно с наказателната отговорност, която носи съгл. чл. 313, ал.1 от НК на Република България. В последващата си молба се позовава на ноторно известни факти относно това, че в С. безредиците продължават и не е посочил от кои публично достъпни международни източници е видно, че в страната му има наличие на жестока гражданска война и той не бива да бъде връщан там. Счел е, че твърдените факти и обстоятелства са наведени само с цел предоставяне на закрила, като по отношение на молителя фактите не почиват на някакво конкретно доказателство и след като се е запознал с правната уредба на ЗУБ, чуждият гражданин прави повторен опит да представи актуална информация за положението в страната си.

Пред съда от страна на жалбоподателя са представени писмено становище в което се твърди наличие на остър племенен конфликт, довел да бягството му в чужбина с цел запазване на живота му. Посочва, че спрямо него е осъществяваното физическо преследване от определени племена. В съдебно заседание, лично представя документи, които не е имал възможност да представи до момента по твърдения на адвоката, а съгласно негови твърдения ги има от преди но предходния адвокат не му позволил да ги представи и затова ги представя сега, защото се доверява на новия адвокат. В доказателство, че е бил преследван и че негови роднини са в затвора в момента, поради принадлежността им към определена група в С. представя: Доклад , издаден от Съда в „Н.“ в [населено място] относно лице с имена С. М. А., осъдено на седем години лишаване от свобода, поради това, че е участвал във военните действия срещу Сирийските демократични сили; Разузнавателен доклад от Вътрешни сили за сигурност – С. и Източна С. – област Д. ез-ЗОР относно задържане на лице Х. М. А., поради присъединяването му към племенната армия, която се бори срещу Автономната администрация заедно със силите на шейх И. ал. Х., като опонент на Автономната администрация в С. и Източна С.; Разузнавателен Доклад от Сили за вътрешна сигурност С. и Източна С. – област Д. Ел Зор, относно лицето М. Х. А., родено през 2006г., от племето Ал.Б., което като се е присъединило през 2023г. към Племенната армия срещу Автономната администрация в С. и Източна С. е противник на Автономната администрация, избягал е от страната и като такъв е издирван за арест от Автономната администрация и Решение на СЕС от 10 юни 2021г. по дело С-921/19с предмет преюдициално запитване на осн. чл. 267 ДФЕС.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи: Оспорваният акт е връчен на адресата си на 30.07.2025 г., а жалбата, въз основа на която е образувано делото, е регистрирана в ДАБ на 07.08.

2025г. , от копие на пощенския плик е видно пощенско клеймо, с дата на подаване 04.08.2025г. - в преклузивния срок по чл. 84, ал.2 от ЗУБ., подадена е от надлежна страна и следователно е допустима.

Решение № 35-ОК/ 08.07.2025г. е издадено от компетентен административен орган - Г. Г., младши експерт в Регистрационно приемателен център (РПЦ) - [населено място] е определена за интервюиращ орган на ДАБ със Заповед № РД-05-298/13.04.2022 г. на председателя на ДАБ. Решението е постановено в рамките на предметната компетентност на органа по чл. 76б, ал.1, т.1-3 ЗУБ. Не са надхвърлени времевите граници – актът е постановен на 08.07.2025 г., 13 работни дни, след като органът е сезиран с последващата молба рег. № УП 23732 от 19.06.2025г. на ДАБ-МС, съгласно чл. 75б, ал.1 от ЗУБ. Решението е издадено в изискуемата от закона писмена форма.

Според легалната дефиниция на параграф 1, т.6 от ДР на ЗУБ, "последваща молба" е молба за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение и чужденецът не е напуснал територията на Република България.

С § 27 от ЗИДЗУБ, в сила от 26.12.2015 г. в глава шеста на ЗУБ е създаден раздел III "Процедура за предварително разглеждане на последваща молба за международна закрила", състоящ се от разпоредбите на чл. 76а – чл. 76в ЗУБ. С тях са транспонирани приложимите за последващи молби изисквания на чл. 40–42 от Директива 2013/32/ЕС. С уредбата на тази специална процедура, съгласно чл. 76а ЗУБ, преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последващата молба за международна закрила следва да се прецени нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2, т. 4 ЗУБ, изискваща производство за предоставяне на международна закрила да не се образува, а образуваното да се прекрати, ако чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или държавата му на произход. С чл. 76б, ал. 1 ЗУБ тази преценка е възложена на интервюиращ орган на ДАБ, който в срок от 14 работни дни от подаване на последващата молба единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да провежда лично интервю, взема решение с което я допуска или не до производство за предоставяне на международна закрила.

Процедура за предварително разглеждане на последваща молба по раздел III от глава шеста от ЗУБ, съгласно чл. 76в, ал. 1 ЗУБ, при провеждане на тази чужденците се ползват от правото по чл. 23, ал. 1 ЗУБ на съдействие и помощ от страна на ВКБООН и на други правителствени или неправителствени организации, правото по чл. 29, ал. 1, т. 8 ЗУБ на преводач и тълковник, по чл. 29а ЗУБ на достъп до събраната информация, въз основа на която ще се вземе решението, и по чл. 58, ал. 7 ЗУБ за подаването на молба за международна закрила от чужденец с временна закрила.

В чл. 76в, ал. 2 и ал. 3 ЗУБ са посочени правата, които не се признават в процедурата за предварително разглеждане на последваща молба. Нормата на чл. 76б от ЗУБ не предвижда провеждането на лично интервю с чужденеца, както и в посочените хипотези на чл.76в от ЗУБ, чужденците не се ползват от правата по чл. 23, ал. 1, чл. 29, ал. 1, т. 8, чл. 29а и чл. 58, ал. 7. Посочените обстоятелства, обаче не изключват приложимостта на общите правила по раздел I, глава VI от закона, включително и приложимостта на чл. 58, ал. 5 от ЗУБ, съгласно който на чужденеца, заявил желание да кандидатства за международна закрила, се дават указания относно реда за подаване на молбата.

Съгласно чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ интервюиращият орган взема решение по подадена последваща молба за закрила въз основа на писмени доказателства, предоставени от чужденеца. В чл. 13, ал. 2, т. 4 от ЗУБ е предвидено тези писмени доказателства да са свързани с нови обстоятелства, относно личното положение на чужденеца или ситуацията в страната му на произход.

Преписката не съдържа доказателства за нарушаване в настоящото производство правата на жалбоподателя по чл. 76в, ал.1 ЗУБ – липсват данни да е потърсил съдействие и помощ от страна на ВКБООН, ползвал е адвокатска помощ съгласно неговите твърдения в открито съдебно заседание; няма данни да е поискал достъп до събраната информация, въз основа на която ще бъде взето решение /чл. 29а ЗУБ/. Жалбоподателят не се ползва от временна закрила, което изключва приложението на чл.58, ал.7 ЗУБ.

Към последващата молба не е представен документ или доказателство в подкрепа на твърденията на чужденеца. Представените от него в съдебно заседание документи и конкретно Разузнавателен Доклад от Сили за вътрешна сигурност С. и Източна С. – област Д. Ел Зор, относно лицето М. Х. А., родено през 2006г., от племето Ал.Б., подкрепя заявени в молбата нови обстоятелства свързани с личното положение на жалбоподателя. В документа е посочено, че датата на информацията в него е към 05.09.2025г. и 09.05.2025г., което навежда извода, че твърдяното доказателство е ново, след депозираната последваща молба за закрила.

Действително, неясни са твърденията относно причината за момента, в който е представено доказателството и защо то не е представено по-рано, въпреки, че дата 05.09.2025г. посочена в него, като момент към който е валидна информацията е безспорно след завеждане на жалбата и след като производството пред административния орган е приключило. По аргумент на нормата на чл. 142 ал. 2 АПК, установяването на нови факти от значение за делото след издаване на акта се преценява към момента на приключване на устните състезания. По смисъла на чл. 142, ал. 2 от АПК факти от значение за делото могат да бъдат само тези, които са настъпили след издаването на акта и които с обратна сила променят правното значение или отменят съществуването на фактите, въз основа на които органът е взел решението си. Сочените данни и събития са настъпили след като молителят е напуснал държавата си по произход, не са преценявани при разглеждане на първоначалната и последваща молба за закрила и на основание чл.142, ал.2 АПК са от значение за това, дали не са налице тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице по смисъла на чл.9, ал.1, т.3 ЗУБ, като дали страната е имала възможност да ги представи е неотносимо. Преценката относно автентичността на представените документи в подкрепа на молбата на чуждия гражданин и следователно невъзможността да се установи автентичността на този документ или липсата на какъвто и да е източник, подлежащ на обективна проверка, не може сама по себе си да обоснове изключването на такъв документ от разглеждането, към което решаващият орган е длъжен да пристъпи съгласно чл. 31 от Директива 2013/32. Затова що се отнася до последваща молба, недоказаната автентичност на даден документ не може да доведе автоматично до недопустимост на тази молба, без да се разгледа въпросът дали такъв документ представлява нов факт или нов елемент и евентуално дали той увеличава в значителна степен вероятността кандидатът да бъде признат за лице, на което да бъде предоставена международна закрила. Относно приложените нови

доказателства именно провеждането на лично интервю е процедурата, в която кандидатът може да обясни снабдяването с доказателствата или евентуални отделни несъответствия в бежанската си история.

Съгласно чл. 33, §. 2 б. "г" от Директива 2013/32, държавите-членки могат да приемат една последваща молба за недопустима единствено, ако не са се появили или не са представени от кандидата нови факти и съответно, ако в предварителното разглеждане, тези факти увеличават в значителна степен вероятността на лицето да се предостави закрила –разглеждането на молбата следва да продължи /чл. 40, параграф 3 от Директива 2013/32/.

В представена в преписката справка за С. МД-02-262/19.05.2025г. е изложено, че на 18.02.2025г. след провеждане на преговори, Сирийските демократични сили се съгласяват да интегрират своите военни сили и граждански институции в структурите на новото правителство. Ръководените от курдите Сирийски демократични сили (SDF)и Сирийският демократичен съвет (SDC) се споразумяват да интегрират своите военни сили в армията на новото сирийско правителство, като се смята, че споразумението включва Автономната администрация на С. и Източна С., известна като „Р.“, която е гражданската власт, управляваща контролираните от SDF, райони на С..

В настоящия случай, са посочени данни, съдържащи се в писмени документи, че съществуват нови обстоятелства от значение относно страната а произход на жалбоподателя. Дали действително е налице основание за предоставяне на закрила е въпрос, който следва да бъде разгледан в общо производство по същество.

Производството за предоставяне на международна закрила не се образува, а образуването се прекратява, когато чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. В случая двете хипотези са дадени алтернативно и наличието на нови обстоятелства от съществено значение за което и да е от тях – личното му положение или страната на произход, е основание молбата да бъде допусната до разглеждане.

Следва да съобрази и целта на производството по чл. 76б от ЗУБ, която не е да бъде преграден пътят на търсещите закрила към същата с решение по предварителната допустимост на молбата, а да се даде възможност за закрила на тези лица, които имат нови съществени данни или за страната по произход, или свързани с личното им положение – да получат своевременно разглеждане на тези заявени обстоятелства. Трябва да се отбелжи и че препращането на чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ е към чл. 13, ал. 2, т. 4 от ЗУБ – а именно, когато лицето не представи никакви доказателства, каквато е настоящата хипотеза. Наличието на нови факти, неизследвани до момента факти за личното положение, и евентуални несъответствия с първоначалната бежанска история налага изясняването им в рамките на лично интервю. Именно в хода на това разглеждане ще се изясни достоверността на предоставените данни относно издирването за арест на чужденеца от Автономната администрация в С., както и с оглед промяната на ситуацията в С. и областта от която произхожда, налице ли са основания за предоставяне на статут на бежанец или хуманитарен статут.

Допълнителни аргументи в подкрепа на направените изводи се откриват и в

приетото по делото становище на ВКБООН, относно връщането на сирийски граждани в страната им на произход.

В него се посочва, че към настоящия момент, С. продължава да е засегната нападения и насилие в някои части на страната и от широко-машабно вътрешно разселване, от взривни военни остатъци, от опустошена икономика и мащабна хуманитарна криза, като още преди последните събития над 16 милиона души се нуждаят от хуманитарна помощ. Същевременно, страната претърпява огромна разруха и щети на домове, критична инфраструктура и земеделски земи. ВКБООН продължава да призовава държавите да не връщат принудително, в която и да е част на С. нито сирийски граждани, нито лица с предишно обичайно местоживееие в С..

ВКБООН продължава да призовава всички държави да позволят на бягащите от С. цивилни граждани достъп до своите територии , да гарантират правото им на убежище и да спазват принципа за забрана на връщането (non-refoulement). Въпреки че рисковете, свързани с преследването от предишното правителство, вече не съществуват, други рискове могат да продължат или да се увеличат. С оглед на бързо променящата се ситуация в С., ВКБООН в момента не е в състояние да предостави подробни насоки на лицата, вземащи решения за предоставяне на убежище, относно международната закрила на гражданите на С.. С оглед на настоящата несигурност в С., ВКБООН призовава държавите, предоставящи убежище, да спрат издаването отрицателни решения за молби за международна закрила от сирийски граждани или лица без гражданство, с предишно обичайно местоживееие в С.. Преустановяването на издаването на отрицателни решения следва да остане в сила докато ситуацията в С. не се стабилизира и не бъде налична надеждна информация за сигурността на правата на човека, която да позволи пълна оценка на необходимостта от предоставяне на статут на бежанец на отделни лица.

Водим от горното, Административен съд София-град, Първо отделение, 87 състав,
РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на М. А. Х., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] в [населено място], обл. Д. А., С., гражданин на С. решение № 35-ОК/ 08.07.2025г., издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ- МС), с което, на основание чл.76б, ал.1, т. 2 от ЗУБ последващата му молба с рег. № УП 23732/19.06.2025г. на ДАБ-МС не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила.

ИЗПРАЩА копие от делото, като преписка, на компетентния орган на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет за ново разглеждане и произнасяне по последваща молба с рег. № УП 23732 от 19.06.2025г. на М. А. Х., ЛНЧ [ЕГН], при изпълнение на задължителните указания по прилагането и тълкуването на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване, и на протест.

СЪДИЯ: